

آقائی و محبوبی حضرت اسم الله مه عليه من كلّ بهاء ابهائه و من كلّ علاء اعلاه بلحاظ اظهار انور ملاحظه فرمائند

۱۵۲

بسم ربنا الأقدس الأعظم العليّ الأبهي

شهد الله أنه لا اله الا هو و الذي ظهر بين الأمم أنه هو مولينا و مولى العالم و مالك القدم الظاهر بالاسم الأعظم الذي اذا ظهر تزعزع كلّ ببيان و اضطرب كلّ انسان الا من شاء الله ربنا و ربّ من فى الأرض و السماء و ربّ العرش و القرى لا اله الا هو الواحد الفرد المقتدر العليم الحكيم و العرف المتضوّع من الجتة العليا و الفردوس الأعلى على اصفياء الله و اوليائه الذين بهم اشرق نور التوحيد من افق كلّ مدينة و كلّ ارض و بهم لاح نير البيان بين اهل العرفان و ظهر ما انزله الرحمن فى الفرقان يجاهدون فى سبيل الله و لا يخافون لومة لائم يشهد الخادم بأنهم عباد نطقت كتب الله بذكرهم و ثنائهم و اعترف بسلطانهم و عظمتهم و قيامهم و استقامتهم و ما يرد عليهم فى الله من البلايا احد من الأولياء أنه لعلّي المرتضى فى ملكوت الأسماء بقوله طوبى لنا و طوبى لهم و طوباهم افضل من طوبانا الى آخر قوله بهم خرقت الأحجاب و ظهرت العلامات و نصبت الرّيات الذين ما منعهم شئون الخلق عن الحقّ و ما حجبتهم حجاب العلماء عن مالك الأسماء اذا سمعوا النداء بين الأرض و السماء اقبلوا الى الأفق الأعلى و قالوا ليبيك يا فاطر السماء و الظاهر باسمك الأعظم الأبدع الأبهي ثمّ توجهوا بوجهه بوضاء الى المدائن و القرى و حدّتهم بما ظهر من لدى ربّ العرش و القرى عليهم صلوة الله و رحمته و بهاء الله و نوره و عزّ الله و فضله و كرم الله و جوده يسئل الخادم ربّه بأن يؤيّدهم فيكلّ الأحوال و يحفظهم عن الذين كفروا و اعرضوا عن الذي به رفعت مقاماتهم و علت مراتبهم لعمر الله قد ذاب كبد الخادم او كاد ان يذوب بما يرى العباد معرضين عن الذي يدعونه فيكلّ صباح و مساء و فى الليالى و الأيام و يركضون الى بيته ليعملوا بما امروا به و تصعد زفرائهم حين الأعمال و اسفاتهم بالخضوع و الابتهاال فلما اشرق نير الامتحان و ظهر حكم القضاء من لدى الرحمن فرّوا كحمر مستنفرة يا ليت يكتفون بالفرار و عدم الاقرار بل قاموا على الاعراض و الاعتراض و عملوا ما ناح به سكّان الجبروت و اهل سرادق الملكوت و عن ورائها سعد غبار الأحران الى ان تغبّر به رداء الرحمن يسئل الخادم ربّه فى هذا الحين الذي كان متمسكاً بحبل فضله و متشبّثاً بذيل كرمه بأن يزيّن العباد بطراز الانصاف و يهديهم بجوده و عنايته الى سواء الصراط روح الخادم لحبّكم الفداء و لخدمتكم الفداء و لغربتكم و كرتكم الفداء قد كنت متفكراً فى شئون العالم و حوادثه و ناظراً الى الأشياء كالمتهجّر المولّه الباهت اذا اسمعنى صرير قلمكم ما اجتذبنى اليكم و امالنى الى شطركم فلما سمعت زمزمة البيان و هدير حمامة الشوق و الاشتياق قصدت مطلع الاشرار و عرضت ما فى كتابكم لدى الله مالك الآفاق فلما تمّ و انتهى ارتفع حفيف سدره المنتهى من المقام الأعلى قال جلّت عظمته و كبر كبريائه

بسمى الذّاكر العليم

يا اسمى بشأنى بيان از ملكوت عرفان نازل و ظاهر كه كينونت ذكر و بيان و حجّت و برهان و ايمان و ايقان منصعق و مدهوش مشاهده شد الا من شاء الله يا اسمى چه شده كه ناس از نساييم ربيع رحمت و نفحات ايام الهى محروم مانده اند علم و ادراك و شوق و اشتياق و جذب و انجذاب جميع از براى اين يوم خلق شده مع ذلك مراياى وجود از تجليات شمس ظهور بى نصيب اگر نفسى اين ندا را نشنود البتّه صاحب سمع نبوده و اگر بمشاهده انوار ظهور فائز نگردد داراى بصر نبوده و نخواهد بود بچه مقبلند و از چه معرض سبحان من كشف لكم و ستر عنهم بما اكتسبت ايديهم شكّى نبوده و نيست كه سبب و علّت اوليه در احتجاب و اعراض نفوس غافله اولياى امور ظاهره بوده اند يعنى نفوسيكه خود را از اهل علم ميشمرند و رؤساي

دین میدانند جمیع اشیاء بر ظلم آن نفوس غافله معرضه شهادت میدهند و نوحه مینمایند یقولون انا آمنّا بالله ثمّ یفتون علیه و لا یشعرون یقومون و یصلّون و لا یفقهون باسم حقّ معزّز بوده و هستند و از برای او ذلّت کبری خواسته و میخواستند اگر در یک آن خالص شوند البتّه تغرّبات حمامه امر را اصفا نمایند و از شمال یمین توجّه کنند طوبی لعالم ما منعه الهوی عن مولی الوری اذا سمع اقبل و اجاب و قام علی خدمة الامر علی شأن یری الحقّ امام عینیه و الخلق عن ورائه كذلك نطق قلمی الاعلی قبل خلق الأرض و السّماء و فی هذا الحین قد سمع منه کلّ ذی اذن ما سمعت اذن الکلیم فی طور البیان و اذن الحیب اذ توجّه الی الله العلیم الحکیم تالله قد تمّت حجّة الله و أنّها بتمامها تطوف حول العرش و القوم فی ربّ مبین یرون الآیات و ینکرونها و یسمعون النّداء و یرضون عنه الا انّهم فی خسران عظیم انک لا تحزن من شیء کن فی کلّ الأحوال قائماً علی خدمتی و ناطقاً بشائی و عاملاً بما نزل من ملکوت امری و امراً بما انزلناه فی کتابی العزیز قد حضر العبد الحاضر و قرء کتابک لیدی المظلوم اجبتاک بالحقّ و ارسلنا الیک ما تقرّ به عیون الّذین ما نقضوا میثاق الله و عهده و تشبّثوا بأذیال رداء ربّهم الغفور الکریم کبر من قبلی علی وجوه احبّائی و بشرهم برحمتی الّتی سبقت و فضلی الّذی احاط من فی السّموات و الأرضین قل یا معشر الاولیاء علیکم بالحکمة و بما یرتفع به هذا الامر المبرم المتین و نذکر امائی اللّائی سمعن و اقبلن الی الله الفرد الخبیر یا مهدی امتیاز از مابین برخاست چه که مشاهده میشود بعضی از نفوس غافله معجوله ادراک مقام اثر را نموده اند تا چه رسد بمؤثر آیات الهی را قرائت مینمایند و از مقامش غافلند و از نفحاتش بی نصیب و همچنین بیاناتش را مشاهده مینمایند و از عرفانش محجوب سبحان الله ابصار را بشائی غشاوه و رمد اخذ نموده که نور را از ظلمت فرق نمیگذارند فاسئل الله بأن یوفّقهم و یؤیّدهم و یطهّرهم عن النّفس و الهوی و یزینهم بما یحبّ و یرضی انه مولی الوری و ربّ الآخرة و الّولی انتهى

یا محبوب ذاتی و کینوتی در هر آن از ملکوت بیان رحمن ظاهر میشود آنچه که هر ذی اقبالی عرف فردوس اعلی از او استشمام مینماید و اگر عرض کنم حجر و مدر جوهر هوش شده و گوش فراداشته از برای شنیدن ندای حقّ جلّ جلاله حقّ است و شکّی در او نبوده و نیست چه که امروز جمیع عالم بطراز هستی بدیع مزین و نعمت مکنونه ظاهره الهی بر کلّ نازل عنایت باینمقام و مقدار مشاهده میشود مع ذلک کلّ غافل و معرض الا من شاء الله

در باره عدم وصول عرایض و مراسلات مرقوم فرمودند تا حال آنچه دستخطّ آنحضرت عرّ ورود یافت جواب بتفصیل عرض و ارسال شد و از حقّ جلّ جلاله سائل و آمل که آنچه ارسال شد برسد و جمیع مزین بآیات باهرات و کلمات عالیات بوده چه مخصوص آنحضرت و چه مخصوص نفوس مذکوره

اللّهمّ یا الهی بلغ ما انزلته الی اسمک ثمّ ارزقه نعمه بیانک و مائدة سمائک انک علی کلّ شیء قدید تا حال عدد چهار اینعبد ارسال داشته مع کثرت اشغال و کثرت تحریر در جواب دستخطّهای آنحضرت بهیچوجه اهمال نشده و تأخیر نرفته

اینکه در توجّه بارض اشتهاورد و احبّای آنمحلّ از اماء و عباد علیهنّ و علیهم بهاء الله مرقوم داشتید در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد هذا ما نزل لهم من سماء مشیة ربنا العلیّ العظیم قوله عزّ بیانه و عظم سلطانه و جلّ کبریائه

بسمی المشفق الکریم

قلم اعلی اهل الف و شین را ذکر مینماید و به ما ینبغی لنسبتهم الی الاسم الأعظم وصیت میفرماید ایام معدوده و زخارف محدوده فانیه قابل ذکر و توجّه نبوده و نیست بحقّ تمسّک نمائید و بذیل عنایتش تشبّث قدر و مقام خود را بدانید الحمد لله فائز شدید بآنچه که اکثر اهل ارض از آن غافل و محجوبند و همچنین علما و عرفا که خود را قائد اغنام و پیشوای انام میدانستند مگر علمائیکه باسم حضرت قیوم از رحیق مختوم آشامیدند و اصنام اوهاام و ظنونرا بعضد یقین شکستند قدر و مقام

عنايات الهيّه را بدانيد و بذكرش مشغول باشيد عنايتش لاتحصي بوده و خواهد بود و فضلش محيط چنانچه مشاهده ميشود در سجن اعظم بايادي ذكر و اسباب بيان از براي هر يك قصر عالي بنا فرموده و ميفرمايد و اين قصور را فنا از بي درنيايد و طول زمان او را خراب ننمايد چه كه بيد قدرت تعمير شده و بعنايت محضه مرتفع گشته ان اعرفوا ثم اشكروا ربكم الغفور الكريم ضوضاي علما و نعاق جهلا و ظلم و سطوت امرا باقي نبوده و نيست عنقريب كلّ بفنا راجع آنچه باقي و دائمست عنايت حقّ بوده و خواهد بود باعمال طيبه تمسك نمائيد و باخلاق الهي ظاهر شويد تا كلّ از شما نفحات طيبه مقدسه يابند و بشرط دوست توجه نمايند از حقّ منيع مسئلت نمائيد تا جميع اهل ارض را بنور انصاف منور فرمايد و ظلم و تعدّي را بعدل مبدل نمايد اوست قادر و توانا و اوست عالم و بينا البهآء عليكم و على الذين ما منعهم النفس و الهوى عن الله مولى الورى و ربّ الآخرة و الأولى و هذا ما نزل لامآء الله عليهنّ بهآء الله

بسمى العليم الخبير

يا امآء الله فى الألف و النّئين ان افرحن بما يذكركنّ المظلوم بذكر يبقى بدوام الملك و الملكوت و يقرأه عباد مكرمون طوبى لأمة سمعت و اجابت و فازت بذكر الله المهيمن القيوم و ويل لعبد اعرض عن الله اذ اتى بالحقّ بسطان احاط ما كان و ما يكون كم من عالم منع عن بحر العلم فى ايام الله و كم من امة تقربت الى ان فازت و شربت منه باسم ربها مالك الوجود اى كيزان الهي مظلوم عالم از سجن اعظم بشما توجه نموده و شما را ذكر مينمايد اگر بر عظمت اينمقام اطلاع يابيد بفرح اكبر فائز شويد فرحيكه احزان عالم او را تغيير ندهد و ضوضاي امم او را منع نمايد طوبى از براي شما بوده و هست چه كه بافق اعلى توجه نموده ايد و بذكر و ثنائى حقّ جلّ جلاله مشغوليد جميع عالم از براي معرفت حقّ خلق شده اند مع ذلك كلّ محجوب و شما از بدايع فضلش بان مرزوق باسمش بگوئيد و بذكرش بنوشيد و بيادش مسرور باشيد شما از وراقات فردوس لدى الله مذكوريد بذكرش ناطقيد و بحبش مشتعل شما فائزيد بامريكه اكثر علمائى ارض از او غافل و بشائى حقّ جلّ جلاله شما را مؤيد نموده كه بيانش را ميشنويد و ندائش را اصغا مينمائيد يك تجلّى از تجلّيات نورى از انوارش بر طور اشراق نمود مندك شد و بر دوستان خود در اين ايام من غير انقطاع تجلّى فرموده و ميفرمايد و محلّ تجلّيات اينظهور حقايق انساني بوده و هست تفكر نمائيد تا اينمقام را بيابيد و از كوثر بيان الهي لذت بريد طوبى للشاربات و نعيماً للعارفات البهآء عليكم من لدى الله مظهر البيئات و منزل الآيات انتهى

آفتاب عنايت الهي بر جميع تايبده و فرات رحمت رحمانى مخصوص هر يك از مقربين و مخلصين سارى و جارى هي بگريد و بنوشيد انه لهو المعطى الكريم در اين ايام حقّ جلّ جلاله بورقه مقدسه مباركه روحى و ذاتى و كينونتى لها الفداء ورقيه عنايت فرموده بعضى كه در آنمحل حاضر مكدّر شدند و آثار كدورت از اكثرى ظاهر لوح مبارك از سماء مشييت نازل صورت آنرا اين خادم ذكر مينمايد تا جميع من على الأرض بر استواى هيكل عدل بر عرش بيان آگاهى يابند و متنبه شوند هذه صورة ما نزل من لدى الله ربّ العالمين قوله جلّ و عزّ

هو الله تعالى شأنه العظمة و الاقتدار

يا ورقتى ان اشهدى انه لا اله الا هو الواحد الفرد المهيمن القيوم و بعد جميع بدانند و در اينفقره بانوار آفتاب يقين فائز و منور باشند انانث و ذكور عندالله واحد بوده و هست و مطلع نور رحمن بيك تجلّى بر كلّ مجلّى قد خلقهنّ لهم و خلقهم لهنّ

احبّ الخلق عند الحقّ ارسخهم و اسبقهم في حبّ الله جلّ جلاله ان افرحى ثم اشكرى فيما اعطاك الله التي سمّيناها في ملكوت الأسماء بساره انه وليّ كلّ امة و مولى كلّ عبد ثابت مستقيم البهآء عليكنّ جميعاً من لدى المظلوم الغريب انتهى
از اين لوح مبارك ظاهر و مبرهن كه جميع لدى الله در صقع واحد بوده و هستند انّ اكرمكم عند الله اتقيكم در مراتب محبّت و تقوى و فرمان بردارى و معروف و دون آن از هم ممتاز ميشوند در اينمقام مكرّر اينكلمه عليا از لسان مالك اسماء شنیده شد

بايد دوستان حقّ بطراز عدل و انصاف و مهر و محبّت مزين باشند چنانچه بر خود ظلم و تعدّى روا نميدارند بر اماء الهى هم روا ندارند انه ينطق بالحقّ و يأمر بما ينتفع به عباده و امائه انه وليّ الكلّ فى الدنيا و الآخرة انتهى
اينكه ذكر جناب آقا اسدالله از ارض الف و شين و والدهاش فرموديد بعد از عرض اينكلمه عليا از ام الكتاب ظاهر قوله تبارك و تعالى

يا اسد انا ذكرناك من قبل و ذكرنا العباد الذين آمنوا فيهنالك بالله رب العالمين و ذكرنا امك التي سعدت الى بارئها و سمعنا ندائها ان ربك لهو السامع البصير قد غفرها الله فضلاً من عنده و زينها بطراز ذكره الجميل طوبى لها و لكلّ امة اقبلت و شهدت بما شهد الله انه لا اله الا هو الفرد الخبير انتهى

اينكه در باره حقوق مرقوم فرمودند آنچه آنحضرت عمل فرمايند لدى العرش مقبول است اينفقره در ساحت امنع اقدس عرض شد هذا ما نطق به لسان البيان فى ملكوت العرفان قوله عزّ اجلاله

يا اسمى عليك بهائى بشما اذن عنایت شد كه اخذ حقوق نمائيد و آنچه را مصلحت دانيد بدوستان حقّ برسانيد اگر چند صباحى نظر بعدم استعداد عالم و امم دوستان حقّ فقير و محتاج مشاهده شوند حقّ شهادت و گواهى ميدهد بر علوّ و سموّ و غنا و استغناى ايشان چه كه اين امور از اعراض محسوب جوهر را زيانى نداشته و ندارد انشاءالله اغنياى ارض موفّق شوند بر آنچه از قلم اعلى در كتاب الهى نازل شده جناب محمد قبل على خا انشاءالله بذكر حقّ و خدمتش مؤيد شوند كبر من قبلى عليه و بشره بذكرى اياه انه لا تعادله كنوز الأرض انتهى

در باره ورود ارض ط آنچه مرقوم شد از مروده و محبّت و استعداد دوستان الهى جميع اينمراتب تلقاء وجه عرض شد فرمودند يا اسمى جهد نما تا نقطه محبّت الهى كلّ را جذب نمايد و بر سرير اتحاد مقرر معين فرمايد اين امر مقدم است بر جميع امور و اوست درياق امراض مزمنه اهل عالم انا نذكرهم و نكبر عليهم من هذا المقام الاعلى و نبشرهم بما قدر لهم من لدى الله المهيمن القيوم و نامرهم بالمعروف و بما ينبغى لاسمى الأعزّ الأقدس الأطهر العزيز المحبوب جميع عالم در صدد آند باسبابيكه سبب و علت ظهور و اعلاء ذكر است تشبث نمايند و در طلب آن بشأنى جدّ و جهد مبذول دارند كه انسان عاقل را متحير مينمايد و مقصودشان فى الحقيقه بمثابة سراب مشاهده ميشود الحمد لله اولياى اين عصر بامرى متمسكند كه شبه آن در عالم دیده نشده لذا بايد كلّ قيام نمايند بر آنچه كه سبب و علت اعلاى كلمه الهيّه است و ناصرى در اينمقام اعزّ و اقوى از اعمال طبيه و اخلاق مرضيه نبوده و نيست انشاءالله جميع باين جنود ظاهره باهره قويه حقّ جلّ جلاله را نصرت نمايند و افعال درنده هاى روزگار مقبول نبوده و نيست جميع از براى وصل آمده اند نه فصل و از براى التيام و اتفاق موجود شده اند نه اختلاف و نفاق اگر چندی بانچه حقّ فرموده عمل نمايند عنقريب خود را بر بساط راحت و عزّت و نعمت مشاهده كنند صد هزار طوبى از براى عاملين و مخلصين انتهى اين خادم فانى از حقّ تعالى شأنه سائل و آمل كه جميع را بر آثار و اثار سدره بيان آگاه فرمايد لعمر المقصود هر نفسى آگاه شود بكمال شوق و اشتياق باحكام الهى تمسك نمايد

ذكر صعود ورقه نورا حضرت حرم عليها منكلّ بهآء ابهاه فرمودند خبر رسيد و در باره آن ورقه عليا و ثمره سدره منتهى نازل شد آنچه كه معادله نمايد بان ما زين بطراز الوجود فى الحقيقه حزن فراق او را آب نمود يك فقره كه از قلم اعلى در باره

ایشان نازل شده اینکلمه علیاست قوله جلّ جلاله قد احتیک آیه الوصال فی الأولى و امانتک آیه الفراق فی الأخری و همچنین میفرمایند قوله عزّ کبریائه ثمره علیا فی الحقیقه ذابت فی الفراق لذا از شهدا لدی الله مذکور و مکافات اینعمل ذکرست که در زیارتش از قلم اعلی نازل در آن لیل و یوم آن هر نفسی صعود نمود بخلع غفران فائز و این فضل مخصوص است باو مگر نفوسیکه انکار حقّ الله و آیات او را جهراً نموده اند انتهى فی الحقیقه از سماء رحمت رحمانی و افق عنایت ربّانی نازل و اشراق نمود آنچه که عرف بقا از او استشمام میشود و نفحات حیات از او متضوّع سبحان الناطق و سبحان المبین و سبحان المکّم جلّت عظمته و جلّ سلطانه لا اله غیره

و همچنین ذکر صعود جناب آقا سیّد ابوطالب و جناب حاجی میرزا کمال الدین علیهما بهاء الله و رحمته و عنایتی از قبل رسید و مخصوص هر یک مرّه بعد مرّه از سماء فضل نازل آنچه که فی الحقیقه لا نظیر له بوده طوبی لهما یا لیت کنت معهما و فزت بما نطق لسان العظمة فی حقّهما

ذکر محبوب فؤاد جناب آقا میرزا حیدر علی علیه بهاء الله الأبهی فرموده بودند اخبار ایشان از جمیع جهات رسیده از ارض خاء نفوس متعدّده ثابتّه مستقیمه ذکر ایشانرا و آنچه در آن ارض واقع شد بساحت اقدس عرض و ارسال نموده اند و همچنین در بعضی از الواح الهیه و مراسلات اینعبد که باطراف رفته ذکر ایشان بوده وقتی اینکلمه علیا از لسان مالک اسماء و فاطر سماء ظاهر فرمودند حقّ قویّ قادر میرزا را ملجأ نمود بر آنچه که ظاهر شد و سبب اعلاء کلمه گشت متبسّمّاً فرمودند اگر غیر این بود از خلاف حکمت محسوب و مستحقّ حدّ انتهى اگرچه اینهم صرفه ایشانست چه که در حین حضور باید اجرا شود لذا قبل از اجرا حکم لقا ثابت و بعد هم فضل و کرم موجود شاید عفو فرمایند دیگر آنحضرت امواج بحر رحمت و ظهورات آفتاب فضل را مشاهده فرموده اند یفعل کیف یشاء و یحکم کیف یرید و هو المقتدر العزیز الحمید

و اینکه در باره حبیب روحانی جناب ابن ابهر علیه بهاء الله مرقوم داشتید فی الحقیقه امر از قرارست که آنحضرت مرقوم داشته اند بجهت تبلیغ امر بسیار خوبند چه که چندی قبل از لسان قدم کلمهئی استماع شد که مدلّ بر اینمقام اعلی بود لله درّه فیکلّ الأحوال بعد از عرض کلمات مذکوره آنحضرت در ساحت امنع اقدس لسان عظمت باینکلمه علیا ناطق قوله جلّ و عزّ یا اسمی الحمد لله ابن ابهر علیه بهائی بر خدمت قیام نموده اند و بطراز تبلیغ مزینند در جمیع احوال مؤید بوده و خواهند بود آنچه آنجناب در باره امورش مصلحت دیدند لدی المظلوم بشرف قبول فائز چه که اینفقره لعمری بر مقامش افزوده و میافزاید فی الحقیقه مالش یعنی ملکش فی سبیل الله محسوب تعالی هذا المقام چه که از بیع فراغت حاصل و از فراغت ما اراده الله ظاهر طوبی له یا اسمی طوبی لأیه الذی شرب ریحیق الاستقامه من ید عطاء ربّه و کان من الموقنین فی کتاب مبین مقامش عندالله بسیار عظیمست طوبی للعارفین و طوبی للزائرین انه ممّن سترنا ذکره لضعف العباد بشّر ابنه من قبلی و کبر علیه من لدی المظلوم لیشکر ربّه الکریم عنایات الهیه البتّه توجّه نماید و منقطعین را دریابد انه لهو المقتدر القدر ذرهئی از اعمال طیّبه عندالله ضایع نشده و نخواهد شد من یتفکّر فی القرون الأولى یشهد بما شهد به لسان المظلوم فی هذا المقام الکریم انتهى

اینفانی هم از فضل و عنایت حقّ جلّ جلاله این ایام مؤید شد بر جواب جناب ایشان انه مزین بذکر الله ربنا و ربکم و ربّ العرش العظیم انشاءالله بآیات الهی فائز شوند و از بحور معانی آن بیاشامند انّ فضله احاط من فی السموات و الأرضین آنچه بجناب مرحوم مرفوع مبرور جناب حاجی سیّد علی اکبر علیه بهاء الله و رحمتی رسیده رسیده در این حین فرمودند آنچه از حقوق بر ذمه ایشان از قبل و بعد بوده ادا شد و بزینت قبول مزین لله الحمد فیکلّ الأحوال یهب لمن یشاء ما یشاء و یعطی کیف یرید و هو المقتدر القدر

و اینکه در باره جناب ملاً اسدالله علیه بهاء الله مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس اینکلمات عالیات و آیات باهرات از سماء عنایت مالک اسماء و صفات مخصوص ایشان نازل و بخط حضرت غصن الله روحی و ذاتی و کینونتی لتراب قدمه الفداء ارسال میشود قوله تبارک و تعالی

هو الشاهد السميع الخبير

انا اردنا ان نذكر من اقبل الى الأفق الأعلى اذ اعرض عنه العلماء و العرفاء الا من شاء الله رب الأرباب هذا يوم فيه ارتفع حفيف سدره المنتهى و جرى فرات المعانى و البيان طوبى لمن شرب و فاز و ويل لأهل الضلال الذين نبذوا كتاب الله عن ورائهم و اتبعوا مظاهر الظنون و الأوهام قم باسم ربك الذى يذكرک فى السجن الأعظم ثم اخرق حجبات الأمم قل تالله هذا يوم المعاد و ينادى فيه ام الكتاب قل يا ملاً الأرض اتقوا الله و لا تنكروا الذى اذا ظهر ظهر ما كان مستوراً فى علم الله و مسطوراً فى الزبير و الألواح اياکم ان تمنعکم كتب العالم عن مالک القدم او تحجبکم شئوننا الدنیا عن التوجه الى الأفق الأعلى او تحزنکم ضوضاء العلماء قوموا بالروح و الریحان باسم الله مالک الأديان و قولوا قد اقبلنا اليک يا مقصود العالم و توجهنا الى وجهک يا سلطان الآيات كذلك نورنا افق اللوح بأنوار البيان طوبى لمن اخذ و ويل لمن نقض عهد الله فى يوم الطلاق قم على خدمة الأمر ثم انطق بهذا الاسم الذى به اقشعرت الجلود و ترعزعت الأركان قد سمعنا ذکرک ذکرناک و انزلنا لک ما يجد منه المخلصون عرف الخلود فى القرون و الأعصار اذا فزت بلوحى و وجدت منه عرف بيانى قم و قل

اشهد بما شهد به لسان قدرتك قبل خلق سمائك و ارضک انه لا اله الا انت العزيز الوهاب انت الغريب الذى عرفت العباد وطنهم الأعلى و اظهرت لهم ما يقربهم الى الله فى كل الأحوال و انت المظلوم المسجون الذى ناح بما ورد عليك اهل الفردوس الأعلى و ملكوت السمآء فى العشى و الاشرار انتهى

اینبعد تکبیر و سلام خدمت ایشان میرساند و از حقّ منیع مسئلت مینماید که ایشانرا مؤید فرماید بر خدمت امرش و ناطق نماید بشنايش بشأنیکه برودت عالم اثر ننماید و حرارت آیات الهی در کلّ حین بر حرارت محبتشان بیفزاید تا باسم الله مذکور باشند و بمحبة الله معروف و مشهور انه مؤید من اقبل اليه و نطق بشنايه

و اینکه ذکر جناب آقا محمد کریم علیه بهاء الله و اخوان و منتسبین ایشان علیهم بهاء الله فرموده بودند و همچنین نزول آنحضرت بخواهش ایشان در آن بیت اینمراتب تلقاء وجه قدم عرض شد هذا ما نطق به لسان القدرة و القوة فى ملكوته قوله جلّ و عزّ جناب کریم و منتسبین او در ساحت اقدس مذکور بوده و هستند عنایت حقّ تعالی شأنه شامل حالشان بوده باصغاء ندا فائز گشتند و بانوار یقین مطرّر آنچه در سبیل الهی عمل نمودند تلقاء وجه مذکور و در کتاب از قلم اعلى مسطور طوبى للذين اكرموا مثواک و اغتتموا لقائک فى حبّ الله رب العالمين

جناب رحيم و اخوی را تکبیر برسان قل يا رحيم اين اشتعالک و عرف اقبالک انا عزّناک و رفعناک الى مقام رأيت الآيه الكبرى و سمعت ندآء ربك الأبهي اینمقام بلند را فراموش مکن و از او غافل مشو قسم بنیر اعظم هر نفسی اليوم فى الجملة از ذکر و خدمت حقّ غافل شود حسرت و ندامت عنقریب او را اخذ نماید حمد کن مقصود عالمینرا که ترا مؤید فرمود بشأنیکه فائز شدی بآنچه که در کتب قبل و بعد از قلم اعلى جاری و ثبت گشته انشاءالله لازال باينمقام ناظر باشی و باسم حقّ جلّ جلاله حفظش نمائى البهآء عليهم من لدى الله العليم الحكيم انتهى

اینبعد چندی قبل جواب مراسله جناب آقا محمد کریم علیه بهاء الله را که بجناب اسم جود علیه بهاء الله الأبهي نوشته بودند ارسال داشته و آنمراسله حاوی آیات الهی بوده بحر فضل و کرمش در آن آیات مواج انشاءالله بان فائز گردند و به ما اراده الله موفق شوند

اینکه اراده توجّه نموده‌اند اگر بروج و ریحان واقع شود یعنی باسانی اسباب آن فراهم آید بوسی نبوده و نیست و الا فلا در سنه قبل دو نفس از دوستان الهی در آن ارض یعنی ارض ط بعنایت مخصوصه فائز گشتند مع آنکه در ظاهر از توجّه بشرط اقدس ممنوع و لکن عملشان و زیارتشان در ساحت عرش مقبول و مکرر کلمه قبول در باره ایشان از لسان عظمت استماع شد و فائز شدند بآنچه که اینک بکلمه یا لیتی فزت بما فازا متکلم لله الامر من قبل و من بعد و هو الامر العادل الحکیم و اینکه ذکر جناب آقا میرزا محمد علی کد علیه بهاء الله فرمودند و همچنین ذکر آقا اکبر علیه بهاء الله الحمد لله جناب ایشان بعنایت حق فائز بوده و هستند و همچنین منتسبین ایشان انشاء الله در جمیع احوال بخدمت امر مشغول باشند و در اعلاء کلمه جهد بلیغ مبذول دارند بها تظهر مقاماتهم و مراتبهم و شئونهم بین الخلق ان ربنا الرحمن لهو البازل الغفور الکریم بعد از عرض در ساحت اقدس این لوح امنع از سماء فضل مالک ایجاد مخصوص جناب آقا اکبر نازل قوله تبارک و تعالی

بسمی المهیمن علی الأسماء

کتاب انزله المظلوم و فيه ما یقرّب الناس الی الله العلیم الخبیر طوبی لذلّی بصر رأی الأفق الأعلى و لذی سمع سمع النداء اذ ارتفع من مطلع الکبریاء انه لا اله الا انا المقتدر القدر انا ذکرنا الذین اقبلوا الی الوجه و انزلنا لهم ما یجد منه المخلصون عرف عناية الله رب العالمین یا اکبر یدکرک المظلوم من شطر منظره الأنور بآیات لا تعادلها خزائن الأرض یشهد بذلك کلّ عارف بصیر هذا یوم فیه سرت سفینه البیان علی البرّ و البحر و نطق الرحمن فی ملکوت البیان بما انجذبت به افئدة المقرّین طوبی لمن نبذ العالم حباً لله مالک القدم و عمل بما امر به فی کتابه المبین هذا یوم فیه تمّت الحجّة و کملت النعمة و نزلت المائدة و القوم فی حجاب غلیظ طوبی لمن قام علی خدمة الأمر بالروح و الریحان و خرق حجابات من فی الامکان باسم ربّه القوی القدر کذلک نورنا قلوب المخلصین بأنوار البیان و انا المعطى البازل الکریم انتهى

انشاء الله از انوار آفتاب بیان حضرت رحمن منور شوند و بکمال روح و ریحان بذکر محبوب امکان مشغول گردند ان الخادم یکبر علی جناب کدخدا و علیه و علی الذین آمنوا بالله فی یومه العظیم و آنچه آنحضرت مرقوم فرموده‌اند در توجّه بارض م و همچنین در رساندن اشیاء و امانات جمیع محبوب و در ساحت اقدس مقبول کشتیء من الملیح ملیح انشاء الله مراسلات قبل بنظر مبارک برسد چه که حامل آیات بدیعه منیعه بوده من لدی الحق دیگر اینفانی لاشیء خدمت جمیع آقایان و دوستان و اولیا و اصفیای حق تکبیر و سلام معروض میدارد و از حق جلّ جلاله میطلبد کلّ را فائز فرماید بآنچه که سزاوار ایام اوست لیس هذا علیه بعزیز

عرض دیگر الحمد لله قرّة عین جناب حسین افندی و ورقه ورقایه خانم علیهما بهاء الله بنعمت صحّت و سلامتی فائزند و در ظلّ سدره حفظ رحمانی محفوظ اغصان سدره مبارکه الهیه روحی و ما اعطانی الله لتراب اقدام عزهم الفداء و اهل سرادق عصمت و عظمت بحر تکبیر و بها و ذکر و ثنا ابلاغ فرمودند این خادم اگر بخواهد شرح اینمقام را علی ما هو علیه عرض نماید البتّه عاجز و قاصر بوده و خواهد بود و همچنین هر یک از طائفین تکبیر ابداع امنع اعلى عرض مینمایند و خلوص بحت بات اظهار میدارند البهائم اللائح المشرق من افق سماء فضل ربنا و مقصودنا و مقصودکم علی حضرتکم و علی الذین انصفوا فی امر الله و فازوا بعرفان یومه البدیع و الحمد لله المقتدر المتعالی العزیز المنیع

خادم

فی ۱۵ شهر ربیع الأولی سنة ۱۳۰۰

[یادداشت]

۱ ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتیب معادل عددی حروف ”ب“ و ”ه“ و ”الف“ است که مجموع آنها کلمه ”بها“ را تشکیل میدهد. ←

این سند از [کتابخانه مراجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۹ ژانویه ۲۰۲۳، ساعت ۴:۳۰ بعد از ظهر